श्रय दशमाऽनुवाकः।

- (१) नवमे नाचिकतचयनस्य प्रयोगोऽभिह्तिः। दगमे तत्प्रशंसाभिधीयते। तचादाविष्टकाः प्रशंसति। "यां प्रथ-मामिष्टकामुपद्धाति। इमं तया लेकमिनचिति। अथो या त्रिसिं होके देवताः। तासार सायुज्यर सलाकतामाप्ता-ति। यां दितीयामुपद्धाति। त्रन्तर्चिलाकं तयाभिजय-ति। त्रयो या त्रन्तिचलोके देवताः। तामा सायज्य मलाकतामाप्नाति। यां त्रतीयामुपद्धाति। त्रमं तया ला-कमिनचिति॥ १॥ त्रयो या त्रम्त्रिं होके देवताः। तामार् साय्च्य संसाकतामान्नाति। अयो या अमूरितरा अष्टा-द्रा। य एवामी उर्वय वरोया एसय लोकाः। तानेव ता-भिरभिजयित" दति। लोकोऽमीति मन्त्रेणोपहितया प्रय-मेष्टकया भूलोकं जिला तचाविस्थितानां देवनां सहवासं समानलाकखामिलं च प्राप्नाति। तथा तपाऽसि तेजाऽसीत्याभ्यां दितीयहतीयामन्त्राभ्यां उपधेयेने एका दयेना निर्च चुलाके ज-यादिकमवमन्तयं। तथा समुद्रोऽसोत्यादिभिरविष्रिष्टैर्मन्तिर-पधेया 'त्रमू: दष्टकाः' त्रष्टादशमञ्चाकाः। त्रसाभिः सर्वाभि-रादित्यमण्डलाद्वाञ्चः उद्धन् लोकान् पराञ्चः 'वरीयां-सञ्च', लोकानिभजयित ॥
- (२) इष्टकाः प्रमस्य तचयनन्तदेदनच्च प्रमंसति। "का-सचारे। इ वा त्रस्थारुषु च वरीयः स च लोकेषु भवति। यो-ऽग्निं नाचिकेतं चिन्ते। य उचैनमेवं वेद" इति। नाचिके-